

jeg er det min venstre Sidemand — den ærede
 Rigsdagsmand for Viborg Amts Ste Valgfreds
 (Klein) forleden begyndte sit Foredrag med, at
 man i Almindelighed ikke gjerne skal forkaste
 ved en senere Behandling, hvad man har ved-
 taget ved en foregaaende, maa jeg ganske til-
 træde i dets Almindelighed, men jeg indrømmer
 paa den anden Side, at der gives visse Ve-
 tingelser, under hvilke det kan gøres. Er det
 en Mand, hvis Ret man troer at være gaaet
 for nær ved den tidligere Afgjorelse, kan der
 være Anledning til at tage Sagen under fornyet
 Overbejelse; er det et fra alle Sider anerkendt
 tvivlsomt Spørgsmaal, der er afgjort, kan der
 ogsaa være Grund til at underkaste det en
 fornyet Behandling. Naar det derimod er en
 saa simpel og klar Sag som den foreliggende,
 synes det mig ikke, at det er saaledes. Hvad
 er det, der er vedtaget ved den foregaaende
 Behandling? Det er ikke, som man skulde troe
 efter den ærede Ordførers Udtalelser, at der
 bestemt skal lægges en Bygning paa Nørregade.
 Det er aldeles ikke udtalt i Lovforslaget, og
 det maa jeg bede fastholdt. Det, der er ud-
 talt, er, at vi have to Planer, men at der er
 Mulighed for, at der kan findes en tredje Plan,
 som vi ville synes bedre om; lad os da faae
 denne Plan frem, og lad os ad Aare vælge
 mellem disse tre Planer. Der slaaes herved
 Intet fast; det Hele, der gøres, er, at Sagen
 udsættes et Aar. Jeg har, saa godt jeg for-
 maaede, stræbt at fremme Sagen, men jeg har
 tillige sagt, at, hvis der var en saadan velvillig
 Stemning her i Thinget for den, at det ikke
 var det første Skridt til at flyde Sagen ud i
 det Uendelige, men at det var i Sagens sande
 Interesse, at man udsatte den et Aar for at
 faae en ny Bygningsplan frem, da vilde jeg
 være med til at gjøre det. Jeg troer, at de
 ærede 3,000 Fugle kunne ligge, hvor de ligge,
 et Aar endnu; den paleontologiske Samling
 har jo ligget hen i saa mange Aar, og det er
 sagt af Sagkyndige, at den Intet har lidt her-
 ved. Der er altsaa ikke Noget til Hinder for,
 at Sagen kan udsættes et Aar, og jeg stoler
 paa, at det høie Thing da vil komme til en
 bestemt Beslutning. Nu har et æret Fleertal
 foreslaaet, at vi skulde slaae den rektangulære
 Bygning fast. Det er iøvrigt ikke noget Fleer-

tal, men et Mindretal, thi det høierverdige
 Medlem fra Maribo Amts 2den Valgfreds
 (Krog) har, skøndt han er en af Forslags-
 stillerne, stillet et Endringsforslag, hvorved han
 tager det ud, som udgjør den egentlige Kjerne.
 I Forslaget staaer: Vi slaae den rektangulære
 Bygning fast, og saa siger den nævnte ærede
 Rigsdagsmand: Det er jeg med til, men jeg
 stiller tillige et andet Forslag, hvorved jeg tager
 den rektangulære Bygning ud. Det er en høist
 mærkelig Fremgangsmaade. De ærede Herrer
 ville altsaa see, at det kun er et Mindretal,
 som har foreslaaet, at vi skulle slaae denne
 Bygning fast. At der nu kan være nogen
 Grund til paany at undersøge Planerne nær-
 mere, skal jeg tillade mig at vise. En af de
 Anker, man har mod den rektangulære Byg-
 ning, er det Glastag, som er bygget midt ned
 imellem de fire Fløje, og som om Vinteren let
 kan fylbes med Sne; der vil i stærke Sneevintre
 kunne lægge sig 5, 6 til 7 Fod Snee derpaa.
 — Jeg har den største Agtelse for den dygtige
 Arkitekt, der har givet Tegningen, men jeg skal
 erindre om, at denne Mand har levet en
 Menneskealder i Grækenland, og at det ikke er
 mange Aar, siden han er kommen her tilbage.
 Jeg formoder, at han reent har glemt de Sne-
 vintre, som vi kunne have her i Landet, thi stod
 det ret klart for ham, saaledes som det staaer
 for os Alle, der have oplevet det, vilde han ikke
 kunne troe, at et Glastag, ved at opvarmes
 nedenfra nogle faa Grader, skulde kunne for-
 drive et Lag af 5 til 7 Fod Snee. Jeg fryg-
 ter for, at der vil kunne indtræffe Tilfælde,
 hvor denne Gaard vil blive fuldstændig mørk,
 og hvor følgelig de Lokaler, hvis Vinduer føre
 ud til Gaarden, ligeledes ville være ganske
 mørke. Det vilde vistnok kunne fremkalde en
 magist Virkning — maaskee ligesaa stor som den,
 den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste
 Valgfreds (Jacobsen) forleden hittede, at en
 Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand for
 Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer) udvøede
 paa den ærede Kultusminister — naar man
 behøste den foroven af Snekrydstaller dække
 Gaard med Gas; i saadan Belysning vilde
 Elefanter, Hvalfiste og Kameler vistnok tage sig
 meget smukt ud, men det er befoøstelig, maaskee
 Maaneder, at holde et Museum belyst med